

РЕШЕНИЕ

№ 2854

гр. София, 10.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **941** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е по две касационни жалби: от ТД на НАП С. и от [фирма], [населено място] срещу Решение /без номер/ от 03.12.2019 г., постановено по НАХД № 7214/2018 г. по описа на СРС, 108-ми състав, с което е изменено Наказателно постановление № F373670/19.03.2018 г., издадено от Зам.-директора на ТД на НАП - С.. В жалбата на ТД на НАП С. се навеждат твърдения, че решението е неправилно и незаконосъобразно, поради което касаторът моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди изцяло наказателното постановление. В касационната жалба на [фирма], [населено място] се излагат доводи за неправилност на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалния закон, при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Твърди се, че СРС не е взел предвид, че АУАН и НП са нищожни като издадени от лица без компетентност за това и при допуснати нарушения на чл.40, чл.42 и чл.57 ЗАНН. Излагат се съображения за неправилна преценка на доказателствата и твърдения за приложимост на чл.28 ЗАНН. Иска се отмуна на решението и на потвърденото с него НП.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата на ТД на НАП С. е неоснователна, а жалбата на [фирма], [населено място] е

основателна и следва да се уважи.

В настоящото производство от ТД на НАП С. не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания. От [фирма], [населено място] е представено разпореждане за размера на пенсията на представляващия го П. Й., което съдът намира за неотнормено към спора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационните жалби са подадени в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежни страни срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същите са процесуално допустими. Разгледана по същество те са неоснователни.

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на [фирма], [населено място] срещу наказателно постановление № F373670/19.03.2018 г., издадено от Зам.-директора на ТД на НАП - С., с което на търговеца на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на Министъра на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, затова че на 18.02.2018 г. около 11.43 часа в магазин, находящ се в [населено място], кв. Д., [улица], стопанисван от [фирма], [населено място], при извършена проверка е установено, че дружеството не е изпълнило задължението си извън случаите на продажби, да отбележи всяка промяна на касовата наличност на ФУ чрез функцията "служебно въведени суми". Установената промяна в касовата наличност е в размер на 21.50 лв. и представлява въвеждане на пари в касата, която не е отразена на фискалното устройство чрез функцията "служебно въведени" суми.

С Решение /без номер/ от 03.12.2019 г., постановено по НАХД № 7214/2018 г. по описа на СРС, 108-ми състав, е изменено наказателно постановление № F373670/19.03.2018 г. на Зам.-директора на ТД на НАП - С., като е намален размерът на наложената имуществена санкция от 3 000 лв. на 500 лв.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, издадени са от компетентни органи в предвидените в закона срокове. Прието е също така, че визираното в наказателното постановление административно нарушение е безспорно установено и деянието не съставлява маловажен случай на административно нарушение. За да намали размера на наложената имуществена санкция, районният съд е счел, че за извършеното от дружеството нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на Министъра на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства следва да бъде преквалифицирано основанието за налагане на имуществена санкция от такава по чл. 185, ал. 2, изр.1 от ЗДДС на такава по чл.185, ал.2, изр.2, вр. ал.1 ЗДДС, доколкото няма доказателства, че нарушението води до неотразяване на приходи. При тези мотиви е постановил съдебния си акт.

Решението е правилно, постановено при спазване на материалния закон, при което доводите в касационните жалби са неоснователни.

Неоснователни са доводите на касатора „Е. – ДИЕТА-90 – П. Й.“, [населено място], че

АУАН и НП са издадени от некомпетентни органи. Както правилно е приел СРС издателят на процесното НП е изрично овластен за това с приложена към преписката заповед на изпълнителния директор на НАП, в която са определени и актосъставителите, в които попада и съставителят на АУАН, въз основа на който е издадено НП. Противно на твърденията на този касатор, настоящият съдебен състав счита, че правилно СРС е приел, че в хода на проведеното производство, началото на което се поставя със съставяне на АУАН, а не с извършената проверка, не са допуснати съществени нарушения. АУАН е съставен на 19.02.2018 г. в присъствие на П. Й., което не се оспорва. И двата акта съдържат изискуемите от чл.42 и чл.57 ЗАНН реквизити. Определената от СРС санкция вследствие на преквалификация на деянието е в минимален размер, поради което е без значение финансовото състояние на предприятието като ЕТ. ЗАНН не допуска определяне на санкция под законопредвидения минимум. Именно предвид ниския размер на сумата, която не е отразена, както и че няма данни за извършени други нарушения от ЕТ по ЗДДС тази санкция е определена в минимален размер. Следователно спазена е нормата на чл.27, ал.2 ЗАНН. Правилни са изводите за неприложимост на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, мотивирана с липсата на причини за неотразяване на сумата от уважителен характер, които да са индиция, че случаят се различава от типичните нарушения от този вид.

Видно от събраните по делото доказателства, нарушението е установено по безспорен начин. Нормата на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. изисква извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ на ФУ да се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Разпоредбата е част от установения ред за регистрация и отчетност, който е задължителен за лицата, използващи фискални устройства и има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. В случая е доказано, че при извършената от контролните органи проверка е установена разлика между разчетената и фактичката касова наличност в обекта в размер на 21.50 лв., представляваща въвеждане на пари в касата, която не е била отбелязана във фискалното устройство чрез операцията "служебно въведени" суми. С това нарушението е извършено от обективна страна. Същото е формално и се изразява в неизпълнение на съответното задължение.

Настоящата инстанция намира за правилни доводите на СРС, че следва да се наложи санкцията по чл.185, ал.2, изр.2 във вр., ал. 1 от ЗДДС, в минималния размер от 500 лв. Изрично в чл.185, ал.2, изр. 2 от ЗДДС се сочи, че когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по, ал.1, т.е. в размер е случая на 500 лв., а не в размер на 3 000 лв. Нито в АУАН, нито в НП са изложени никакви мотиви, поради какви причини органите по приходите са приели, че така констатираното нарушение води до неотразяване на приходи, което обуславя налагането на санкция по изр.2 от, ал. 2 на чл. 185 от ЗДДС.

Безспорно наличието парични средства в касата, без значение каква е тя, в размер различен от регистрираните продажби, за които няма данни по какъв начин са попаднали там и как са отразени, би могло да представляват суми от неотчетени продажби, съответно приходи, но никъде в издаденото НП не е посочено, че тази разлика води до неотразяване на приходи, за да бъде наложена санкцията по чл.185, ал.2, изр.1 ЗДДС. При положение, че законът поставя в зависимост от неотразяването

на приходите размера на санкцията, следва за всеки един случай да се обоснова това, за да се прецени дали същата следва да е по изр. 1 или по изр. 2 от ал. 2 на чл. 185 от ЗДДС.

Като е стигнал до същите изводи СРС е постановил правилно решение в съответствие със събраните доказателства и приложимия материален закон.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на страните не следва да се присъждат разноси.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение /без номер/ от 03.12.2019 г., постановено по НАХД № 7214/2018 г. по описа на СРС, 108-ми състав, с което е изменено Наказателно постановление № F373670/19.03.2018 г., издадено от Зам.-директора на ТД на НАП - С., като е намален размерът на наложената имуществена санкция от 3 000 лв. на 500 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.